

1A

Lidé odešli A přeci Kdybyste byli jednou tiše
 a zůstaly jen věci někdo i věci alespoň na malou chvíličku,
 nejtišší. uslyší Bylo by dozajista slyšet
 (...) septání vašich hrníčků.

2A

„Tobě ale, veverka, jde to šplhání! To je rychlost, to jsou fořny – tak bych to chtěl taky umět. Jak to děláš?“ zeptal se zrzečky datel. „No jak,“ zamyslela se veverka, „nestřihám si drápky. Ani na předních nohách, ani na zadních.“ (.)

„A já bych chtěl umět šplhat zrovna tak jako ty na stromě.“

„A šplháš krátkými přirázy, nebo dlouhými?“ zeptala se veverka.

„Na ty krátké nemám přední nožičky. A dlouhé taky nedělám. Já při šplhu hopkám. Já šplhám hopkavě. Ale přední nožičky jsem nikdy neměl. My datlové máme místo nich křídla.“

(Nepil, F. *Zobáček mi namalujte červeně*. Praha: Albatros, 1983.

2B

Nikdy jsem o našem baráku hluboce nepřemýšlel, protože to není dům historický. Historické domy jsou v Praze hlavně na Malé Straně a vůbec poblíž centra a poznají se podle toho, že mají legrační a většinou barevné předky. Cizím slovem se ty předky nazývají fasáda a jsou v různých slozích, i když je postavili taky většinou jen z cihel jako náš barák.

Mé myšlenky potáhla černá chiméra a ústa nechtěla opakovat tu strašnou zvěst.

Tuhle větu jsem si vypůjčil z jedné zajímavé knížky, kterou mi zase půjčil Čenda. Ta věta totiž přesně sedí, i když je z dramatického románu, a spisovatel za mě krásně vyjádřil to, co já dovedu říct jen slovy, že jsem našťvaný a moc mi do mluvení není.

(Steklač, V. *Mírek a spol.* Praha: Albatros, 1985, s. 4)

1B

Čekali všude dudáka. A dlouho dudal do tance,
 Kudyže půjde? Tamtudy! Do kola, hopsa, hupy hup!
 Z chalupy chasu vyláká, Dali mu za to do rance
 Zaduďá dudák na dudy. Pár buchet, taky trochu krup.

2C

Hroch

Přirodopisné názvosloví
 je u nás leckdy nepřesné –
 a my jen koukáme jak sovy
 a nikdo ani nehlesne.

Brouček jak panimámý vlásek,
 si říká drze kikoroh –
 a chudinka ten kolos hroch
 má jmeníčko jen ze čtyř hlásek.

To přísná věda velmi šťastně
 zve hrocha h i p o p o t a m u s
 a tak je každému hned jasné,
 že je ho doopravdy kus.